

Kandidatutkielma

Tietojenkäsittelytieteen kandiohjelma

Arkkitehtuurisuunnittelu ketterässä ohjelmistokehityksessä

Juuso Kotimäki

19.3.2021

MATEMAATTIS-LUONNONTIETEELLINEN TIEDEKUNTA
HELSINGIN YLIOPISTO

Ohjaaja(t)

Lea Kutvonen

Tarkastaja(t)**Yhteystiedot**

PL 68 (Pietari Kalmin katu 5)
00014 Helsingin yliopisto

Sähköpostiosoite: info@cs.helsinki.fi

URL: <http://www.cs.helsinki.fi/>

Tiedekunta — Fakultet — Faculty		Koulutusohjelma — Utbildningsprogram — Study programme	
Faculty of Science		Bachelor's Programme in Computer Science	
Tekijä — Författare — Author			
Juuso Kotimäki			
Työn nimi — Arbetets titel — Title			
Arkkitehtuurisuunnittelu ketterässä ohjelmistokehityksessä			
Ohjaajat — Handledare — Supervisors			
Lea Kutvonen			
Työn laji — Arbetets art — Level	Aika — Datum — Month and year	Sivumäärä — Sidoantal — Number of pages	
Bachelor's thesis	March 19, 2021	14 pages	
Tiivistelmä — Referat — Abstract			
<p>Use this otherlanguage environment to write your abstract in another language if needed.</p> <p>Topics are classified according to the ACM Computing Classification System (CCS), see https://www.acm.org/about-acm/class: check command <code>\classification{}</code>. A small set of paths (1–3) should be used, starting from any top nodes referred to by the root term CCS leading to the leaf nodes. The elements in the path are separated by right arrow, and emphasis of each element individually can be indicated by the use of bold face for high importance or italics for intermediate level. The combination of individual boldface terms may give the reader additional insight.</p> <p>ACM Computing Classification System (CCS) Software and its engineering → Software organization and properties → Software system structures → Software architectures Software and its engineering → Software creation and management → Software development process management → Software development methods → Agile software development</p>			
Avainsanat — Nyckelord — Keywords			
Ohjelmistoarkkitehtuuri, ketterä ohjelmistokehitys			
Säilytyspaikka — Förvaringsställe — Where deposited			
Helsinki University Library			
Muita tietoja — Övriga uppgifter — Additional information			

Sisältö

1	Johdanto	1
2	Arkkitehtuurin apuvälineet	3
2.1	Ohjelmistokehykset	3
2.2	Referenssiarkkitehtuurit	3
2.3	Ohjelmarungot	4
3	Arkkitehtuurisuunnittelun käytänteet	5
3.1	Koko arkkitehtuurin suunnittelu etukäteen	5
3.2	Sprint 0	5
3.3	Kehityksen aikainen suunnittelu	6
3.4	Erillinen arkkitehtuuriprosessi	7
4	Arkkitehtuurisuunnittelun määrä	8
4.1	Riskin vaikutus	8
4.2	Vaatimusten epävakaas	9
4.3	Aikainen arvontuotto	9
4.4	Tiimin kulttuurin ja kokemuksen vaikutus	9
4.5	Asiakkaan vaikutus	10
5	Yhteenveto	11
	Lähteet	13

1 Johdanto

Ohjelmiston arkkitehtuuri on ohjelmiston perusorganisaatio, joka sisältää järjestelmän osat, niiden keskinäiset suhteet ja suhteet ympäristöön (Jen ja Lee, 2000). Arkkitehtuurillisiin valintoihin vaikuttaa ainakin käyttökohde, joustavuus, uudelleenkäytettävyys ja ymmärrettävyys (Kruchten, 2004).

Ketterät menetelmät ovat nousseet suosituimmaksi ohjelmistotuotantoprosessiksi (*14th annual state of agile report* 2020). Ketteriä menetelmiä yhdistää iteratiivisesti ja inkrementaalisesti tapahtuva ohjelmiston tuotanto, pienissä erissä tapahtuvat julkaisut, tiivis tiimi sekä ominaisuus- ja tuotebacklogiin perustuva julkaisusuunnitelma (Babar et al., 2013). Ketterille menetelmille olennaista on sopeutuminen vaatimusten muutoksiin (Fowler, Highsmith et al., 2001).

Perinteisessä vesiputousmallia noudattavassa ohjelmistotuotannossa kaikki suunnittelu tehtiin tyypillisesti ennen varsinaista sovelluksen toteuttamisvaihetta. Ketterien periaatteiden mukaan etukäteissuunnittelua tulisi välttää.

Suurin vastakkainasettelu sijaitseekin ketterän kehityksen sopeutumismentaliteetin ja perinteisen suunnittelun ennakkoinnin välillä (Babar et al., 2013). Ketterän manifestin (2001) mukaan muutokseen reagoimista pidetään tärkeämpänä kuin tarkkojen suunnitelmien noudattamista. Etukätein tehty, mahdollisesti turhiksi osoittautuneet suunnitelmat nähdään turhana työnä. Ihanteena onkin, että päätökset tehdään mahdollisimman myöhäisessä vaiheessa: mitä myöhemmin päätökset tehdään, sitä enemmän tietoa on hyödynnettävissä päätösten tueksi.

Kuitenkin myös ketterissä piireissä on hyväksytty arkkitehtuurisuunnittelun tärkeys laatua parantavana tekijänä: oikealla tavalla suunniteltu arkkitehtuuri mm. vähentää kehitykseen käytettyä aikaa ja kuluja (Babar et al., 2013). Arkkitehtuurisuunnittelun laiminlyöminen voikin johtaa erittäin monimutkaiseen ohjelmistoon: ongelmat voivat johtaa jopa ohjelmiston kehityksen estymiseen (Vogel et al., 2011). Hyvällä arkkitehtuurisuunnittelulla vältytään suurelta määrältä uudelleenohjelmointia kehityksen aikaina (Eloranta, 2015).

Eri ketterien menetelmien kuvaukset eivät tyypillisesti kerro mitään siitä, kuinka arkkitehtuurisuunnittelu tulisi toteuttaa (Babar et al., 2013). Tämän tutkielman tarkoituksena onkin auttaa lukijaa suhtautumaan arkkitehtuurisuunnitteluun oikealla tavalla erilaisissa

ketterän sovelluskehityksen konteksteissa.

Luvussa 2 käsitellään apuvälineitä, joilla voidaan vähentää ja helpottaa arkkitehtuurisuunnittelua. Luvussa 3 keskitytään käytänteisiin, miten arkkitehtuurisuunnittelu ketterässä kehityksessä yleisesti toteutetaan. Luvussa 4 pohditaan eri tekijöiden vaikutusta arkkitehtuurisuunnittelun eli millä tavalla eri projektiympäristöissä arkkitehtuurisuunnittelu tulisi suorittaa.

2 Arkkitehtuurin apuvälineet

Merkittävää arkkitehtuurisuunnittelua esiintyy todellisuudessa ainoastaan vähän: suurin osa arkkitehtuuriin liittyvistä päätöksistä on valmiiksi sisällettyinä käytettyihin ohjelmistokehyksiin (Bellomo et al., 2014). Monissa ohjelmistoprojekteissa arkkitehtuurisuunnittelua ei tarvitse edes tehdä. Elorannan (2015) mukaan on esimerkiksi tyypillistä, että mobiiliapplikaatioiden yhteydessä ekosysteemi pakottaa käytetyn arkkitehtuurin ja webkehityksessä käytetään yleisesti täydellisen ohjelmistoarkkitehtuurin tarjoavia ohjelmistokehyksiä.

Jos soveltuvaa ohjelmistokehystä ei ole olemassa voidaan suunnittelun pohjana usein käyttää jotain referenssiarkkitehtuuria. Ohjelmistokehysten ja referenssiarkkitehtuurien käytön etuina on se, että arkkitehtuurisuunnittelun määrä vähenee huomattavasti eli järjestelmä saadaan toimintakuntoon nopeammin (Waterman et al., 2015).

Arkkitehtuurin lähtökohdaksi voidaan toteuttaa projektin alussa alustava ohjelmarunko, joka toimii pohjana toiminnallisuuksien kehittämiseen ketterän kehityksen iteraatioissa.

2.1 Ohjelmistokehykset

Ohjelmistokehys (framework) sisältää oletusmallin arkkitehtuurista ja rajaa järjestelmän käyttämään tätä mallia (Waterman et al., 2015). Esimerkkejä ohjelmistokehyksistä ovat muunmoassa .NET, Hibernate ja Ruby On Rails.

Koska monet arkkitehtuurilliset päätökset ovat toteutettuna ohjelmistokehyksiin, niiden käyttö vähentää huomattavasti arkkitehtuurin kompleksisuutta jos arkkitehtuuriin joudutaan tekemään muutoksia (Waterman et al., 2015). Muutoksiin sopeutuvissa ketterissä menetelmissä kehykset ovat siis käytännöllisiä.

2.2 Referenssiarkkitehtuurit

Referenssiarkkitehtuuri (reference- ja template architecture) on tietyille arkkitehtuurilliselle vaatimukselle syntynyt toimivaksi todettu ratkaisu. Referenssiarkkitehtuurit dokumentoivat järjestelmän rakenteen, järjestelmän rakennuspalaset sekä niiden vastuut ja vuoro-

vaikutukset (Vogel et al., 2011).

Hyödyntäessä arkkitehtuurisuunnittelussa referenssiarkkitehtuuria tulee hyödynnettyä sen suunnitteleiden ihmisten asiantuntemus ja kokemus. Sen käyttö vähentää riskiä toimimattoman arkkitehtuurin suunnittelulle, parantaa arkkitehtuurin laatua ja vähentää suunnitteluun menevää aikaa (Vogel et al., 2011).

Tässä yhteydessä referenssiarkkitehtuurilla tarkoitetaan mitä vain arkkitehtuurimallia, jota voi käyttää mallina arkkitehtuurin suunnittelussa. Tällaisia malleja voisi olla esimerkiksi Oraclen Java EE, joka tarjoaa monia malliratkaisuja Javalla tai jokin perusarkkitehtuurimalli, kuten kerrosarkkitehtuuri.

2.3 Ohjelmarungot

Kehitettävän sovelluksen pohjaksi voidaan toteuttaa alustava ohjelmarunko. Ohjelmarungon rakenne vastaa lopullisen järjestelmän arkkitehtuuria, mutta ei vielä toteuta lopullista toiminnallisuutta (Vogel et al., 2011). Ohjelmarunko kehittyy lopulliseksi järjestelmäksi lisäämällä siihen toiminnallisuuksia inkrementaalisesti iteraatioiden aikana.

Cockburn (LÄHDE) esittelee strategian, jossa projektin alussa rakennetaan ns. kävelevä luuranko (walking skeleton). Kävelevä luuranko on pieni implemaatio järjestelmästä, joka toteuttaa end-to-end -toiminnallisuuden. Tämä ohjelmarunko muodostaa lopullisen arkkitehtuurin sitä mukaa, kun siihen lisätään uusia ominaisuuksia. Kävelevä luuranko voidaan muodostaa esimerkiksi Sprint 0 aikana (Eloranta, 2015).

Ideana on, että kävelevässä luurangossa kaikki arkkitehtuurin alijärjestelmien yhteydet ovat toteutettuna (LÄHDE). Esimerkiksi kerrosarkkitehtuurina toteutetun web-sovelluksen tapauksessa tämä ohjelmarunko voisi toteuttaa jonkin toiminnallisuuden, joka käyttää kaikkea kerrosarkkitehtuurin osia: frontendiä, backendiä ja tietokantaa.

3 Arkkitehtuorisuunnittelun käytänteet

Arkkitehtuorisuunnittelun voi luokitella ajoituksen mukaan kokonaan etukäteen tehtävään suunnitteluun, osittain etukäteen tehtävään suunnitteluun (Sprint 0) sekä kehityksen aikaiseen suunnitteluun, jossa koko arkkitehtuuri muodostuu täysin inkrementaalisesti. Arkkitehtuorisuunnittelu voi tapahtua myös erillisenä prosessina tiimin ulkopuolella.

Tämän luvun käytänteet vastaa Elorannan väitöskirjassa (2015) tutkittujen ohjelmistokehitystiimien yleisesti käyttämiä käytänteitä.

3.1 Koko arkkitehtuurin suunnittelu etukäteen

Vaikka etukäteissuunnittelu on määritelmällisesti ketterän ideologian vastaista, ketterässä ohjelmistokehityksessä kuitenkin usein harjoitetaan etukäteen kokonaisuudessaan tapahtuvaa arkkitehtuorisuunnittelua (Rost et al., 2015; Eloranta, 2015). Tässä mallissa arkkitehtuuri suunnitellaan kokonaan ennen siirtymistä muun toiminnallisuuden toteuttamiseen.

Toteuttamisvaiheessa arkkitehtuuriin tehdään enää korkeintaan pieniä muutoksia ja muutokset tekee tyypillisesti erillinen arkkitehti, ei ohjelmoija (Eloranta, 2015). Ongelmana tässä käytänteessä voidaan pitää, että projektin alkaessa on vain vähän arkkitehtuurillisia päätöksiä tukevaa informaatiota käytettäväksi (Waterman et al., 2015).

3.2 Sprint 0

Arkkitehtuurilliset päätökset tulisi tehdä mahdollisimman aikaisin (Abrahamsson et al., 2010). Mieluiten heti projektin alussa tulisi päättää, esimerkiksi onko järjestelmä hajautettu vai keskitetty, mitä teknologiastackiä käytetään ja niin edelleen (Eloranta, 2015). Ainakin jotain arkkitehtuorisuunnittelua siis tulisi tehdä heti projektin alussa.

Scrum on tällä hetkellä suosituin ketterän ohjelmistokehityksen viitemalli (*14th annual state of agile report* 2020). Sprintit ovat Scrumin kehitysjaksoja ja ne numeroidaan tyy-

pillisesti yhdestä eteenpäin.

Sprint 0:ssa on tarkoitus alustaa alkava kehitystyö eli hoitaa kaikki projektin aloituksen kannalta oleelliset toimenpiteet ennen varsinaista kehitystyön alkamista (LÄHDE). Tässä yhteydessä Sprint 0:lla tarkoitetaan vaihetta, jossa arkkitehtuuri luodaan ensimmäisen iteraation aikana. Tyypillisesti tähän alustavaan arkkitehtuuriin tehdään muutoksia myöhempien sprinttien aikana (ks. Ohjelmistokehykset).

Sprint 0:lle on tyypillistä, että arkkitehtuurin suunnittelee ohjelmoijat itse, ei erilliset arkkitehdit (Eloranta, 2015). Sprint 0 on yleensä pituudeltaan yhden normaalin sprintin mittainen, mutta voi kestää myös useamman sprintin (Prause ja Durdik, 2012).

Sprint 0 voidaan kritisoida, koska se ei tuota välitöntä arvoa asiakkaalle. Scrum guiden (LÄHDE) mukaan jokaisen sprintin pitäisi tuottaa potentiaalisesti julkaisukelpoinen lisäys tuotteeseen.

3.3 Kehityksen aikainen suunnittelu

Kehityksen aikaisessa suunnittelussa minkäänlaista arkkitehtuurin etukäteissuunnittelu-vaihetta ei ole. Arkkitehtuuria suunnitellaan vain tarpeen mukaan järjestelmän ominaisuuksien toteuttamisen yhteydessä. Arkkitehtuuri valmistuu pala palalta kunnes se on valmis.

Ideana on tuottaa alustava arkkitehtuuri ensimmäisen iteraation aikana samalla kuin toteutetaan tuotteeseen potentiaalisesti tulevia ominaisuuksia (Eloranta, 2015). Arkkitehtuuria suunnitellaan lähtökohtaisesti vain niitä ominaisuuksia varten, jotka on tarkoitus toteuttaa lähiaikoina (Waterman et al., 2015).

Kehityksen aikaisen arkkitehtuurisuunnittelun ajoitus vaihtelee. Sille voidaan varata aikaa iteraatiosta, sille voidaan varata koko iteraatio, arkkitehtuurisuunnittelua voi tapahtua muiden suunnitteluaktiviteettien (esim. daily scrum) yhteydessä, arkkitehtuuri voidaan toteuttaa myös kokonaan ohjelmoinnin yhteydessä (Rost et al., 2015). Suunnittelu voi kohdistua arkkitehtuurillisesti tärkeiksi arvioituihin aspekteihin, jokaiseen user storyyn, jokaiseen epiciin, jokaiseen sprinttiin tai koko tuotteeseen (Rost et al., 2015).

Yksi tapa toteuttaa arkkitehtuuri sprinttien aikana on määritellä arkkitehtuurisuunnittelu kuten käyttäjätarinat (user storyt) arkkitehtuuritarinoina. (Jensen, R. N., Møller, T., Sönder, P. ja Tjørnehøj, developer stories). Scrumissa voidaan myös toteuttaa oma arkkitehtuurisuunnitteluun tarkoitettu sprintti, ns. architecture sprint (Leffingwell).

Kehityksen aikaisen suunnittelun etuna on nopea arvontuotto, mutta arkkitehtuurin uudelleensuunnitteluun saatetaan joutua käyttämään aikaa myöhemmin. Watermanin (2015) mukaan kehityksen aikaisen suunnittelun käyttäminen lisää suunnitteluun käytettyä kokonaisaikaa: jokaisessa iteraatiossa täytyy miettiä, onko nykyinen arkkitehtuuri sopiva toteutettaville vaatimuksille: jos ei, arkkitehtuuria pitää uudelleensuunnitella.

Elorannan (2015) mukaan tätä suunnittelukäytäntöä käytti menestyksekkäästi kokeneet tiimit. Kokeneemattomalla tiimillä arkkitehtuurin etukäteissuunnittelun puute johti jatkuvaan refaktorointiin ja lopulta siihen, että koko arkkitehtuuri piti tehdä uudelleen.

3.4 Erillinen arkkitehtuuriprosessi

Tässä mallissa arkkitehtuurisuunnittelu on eriytetty omaksi prosessikseen. Prosessi tapahtuu tyypilliset täysin erillisessä arkkitehtitiimissä, jossa voi kuitenkin olla samoja jäseniä, kuin itse kehitystiimissä (Eloranta, 2015).

Arkkitehtuuri tiimi ajoittaa arkkitehtuurillisten ominaisuuksien julkaisunsa milestonejen mukaan. Nämä taas määrittelevät sen, milloin varsinaisen tuotteen toiminnallisia ominaisuuksia voidaan alkaa kehittämään. (Eloranta, 2015).

Elorannan (2015) mukaan syy erilliselle arkkitehtuuriprosessille oli usein, että ei haluttu sotkea arkkitehtuurisuunnittelua Scrum-prosessiin.

4 Arkkitehtuurisuunnittelun määrä

Vaikka monessa projekteissa, esimerkiksi websovelluksissa, arkkitehtuurisuunnittelua ei tarvitse juurikaan tehdä, joudutaan monessa yhteydessä arkkitehtuuri suunnittelemaan hyvinkin tarkasti. Esimerkkeinä paljon arkkitehtuurisuunnittelua vaatineista projekteista Eloranta (2015) mainitsee monimutkaiset kohteet, kuten työkoneiden ohjausjärjestelmät ja lääketieteellisten laitteiden ohjelmisot.

Siihen, kuinka paljon arkkitehtuurisuunnittelua tulisi tehdä etukäteen, vaikuttaa ainakin riski, odotettavissa oleva vaatimusten epävakaus, tiimin kulttuuri ja osaaminen sekä asiakkaan suhtautuminen ketteryteen.

4.1 Riskin vaikutus

Arkkitehtuurisuunnittelun määrän tulisi määräytyä sen perusteella, että riski saadaan minimoitua riittävän tyydyttävälle tasolle (Fairbanks, 2010). Kyse ketteryden ja riskin välillä tasapainottelusta: jos käytetään liian vähän aikaa arkkitehtuurin suunnitteluun, on riski ja todennäköisyys epäonnistua suurempi; jos suunnitteluun käytetään liikaa aikaa, arvon tuotto asiakkaalle viivästyy ja kyky vastata muutokseen vaikeutuu (Waterman et al., 2015).

Jos arkkitehtuurin etukäteissuunnittelu on liian vähäistä, saatetaan päätyä vahingolliseen arkkitehtuuriin, jossa ongelmien korjaamiseen uppoutuu enemmän aikaa kun toiminnallisuuksien toteuttamiseen (Waterman et al., 2015). Näin voi käydä esimerkiksi, jos arkkitehtuurisuunnittelua tapahtuu ainoastaan kehityksen aikana (Eloranta, 2015).

Mikä on hyväksyttävä riski vaihtelee paljon: esimerkiksi jos verkkokauppa kaatuu, voidaan menettää asiakkaita, mutta lääketieteellisessä järjestelmässä voi riskinä olla jopa ihmishenkien menettäminen. Tällaisissa tilanteissa on tyypillistä panostaa enemmän etukäteiseen arkkitehtuurisuunnitteluun (Waterman, 2018b).

Tiimi voi vähentää riskiä hyödyntämällä tutkimusta, mallinnuksella ja analyysillä, tekemällä kokeita tai rakentamalla toimivan ohjelmarungon, esim. kävelevän luurangon (ks. Ohjelmarungot) (Waterman et al., 2015).

4.2 Vaatimusten epävakaus

Vaatimusten epävakaus johtuu yleensä epämääräisesti määritellyistä tai vaihtelevista vaatimuksista (Waterman et al., 2015). Epämääräiset vaatimukset johtuvat siitä, ettei asiakas tiedä, mitä haluaa tai heiltä tulee uusia ideoita kehityksen aikana. Vaihtelevat vaatimukset johtuvat siitä, että asiakas muuttaa mieltään tai että käyttötapaudet muuttuvat.

Mitä enemmän voi olettaa vaatimusten muuttuvan, sitä muutosta suvaitsevampi arkkitehtuurin tulisi olla (Waterman et al., 2015). Muutosta suvaitseva arkkitehtuuri aikaansaadaan käyttämällä hyväksi hyviä suunnittelukäytänteitä, kuten kapselointia ja selkeää vastuunjakoa, päätösten tekoa viivyttämällä sekä suunnittelemalla arkkitehtuuri niin, että vaihtoehtoilta jätetään tilaa (Waterman, 2018a).

Hyvien käytänteiden käyttö ei varsinaisesti vähennä etukäteistyötä, mutta ketteryyden ylläpidettävyyden saavuttamiseksi näitä tulisi kuitenkin käyttää (Waterman, 2018a).

4.3 Aikainen arvontuotto

Jos tarkoituksena on aikainen arvontuotto, täytyy nopeuttaa ensimmäistä julkaisua vähentämällä arkkitehtuurisuunnitteluun käytettyä aikaa (Waterman et al., 2015). Käytännössä tämä voi tarkoittaa esimerkiksi kehityksen aikaista arkkitehtuurisuunnittelua.

Lean Startup -kontekstissa, jossa periaatteena on luoda tuote asiakkaan käyttäytymisestä tehtävien hypoteesien avulla - tuote (MVP, minimum viable product) hylätään tai hyväksytään (Reis, 2011). Tällaisessa tilanteessa suunnitteluun tulisi käyttää mahdollisimman vähän aikaa: jos tuote päädytään hylkäämään, on kaikki suunnitteluun käytetty aika mennyt hukkaan. Jos tuote menestyy ja päätetään ottaa laajempaan käyttöön, voidaan arkkitehtuuri suunnitella uudestaan vastaamaan paremmin laajempia käyttäjämääriä (Reis, 2011).

4.4 Tiimin kulttuurin ja kokemuksen vaikutus

Ketterän manifestin (2001) periaatteiden mukaan parhaat arkkitehtuurit syntyvät itseorganisoituvan tiimin sisällä. Elorannan (2015) mukaan tiimit, jotka arvostivat ketteriä arvoja valitsivat itse, minkälaista lähestymistapaa arkkitehtuurisuunnitteluun he käyttivät. Tyypillisesti tällöin lähestymistapa oli kehityksen aikainen suunnittelu. Sen sijaan perin-

teisiä toimintamalleja suosivissa yrityksissä lähestymistapa usein saneltiin johtoportaasta. Tiimin arkkitehtuurillinen osaaminen vaikuttaa etukäteissuunnittelun määrään. Mitä parempi osaaminen on, sitä vähemmän suunnitteluun tarvitaan käyttää aikaa. Arkkitehtuurillisesti kokeneella tiimillä on ymmärrys siitä, mikä toimii ja mikä ei (Waterman et al., 2015).

Kokenut tiimi voi valita strategiakseen suorittaa arkkitehtuurisuunnittelun kokonaan kehityksen aikana. Elorannan (2015) mukaan kokeneet tiimit käyttivät tätä lähestymistapaa menestyksekkäästi.

Osaamisen lisäksi tiimin kyky kommunikoida vaikuttaa siihen, kuinka paljon tarvitaan dokumentaatiota ja etukäteispanostusta ohjelmistokehityksen ohjaamiseksi. Kommunikoinnin kykyyn vaikuttaa kulttuurin lisäksi tiimin koko: mitä suurempi tiimi, sitä enemmän vaaditaan rakennetta ja etukäteissuunnittelua (Waterman et al., 2015).

4.5 Asiakkaan vaikutus

Watermanin (2015) mukaan asiakkaan ketteryydellä on suuri vaikutus siihen, kuinka paljon etukäteissuunnittelua pitää tehdä eli kuinka ketterää arkkitehtuurisuunnittelu on. Prosessi-orientoitunut asiakas, joka ei usko ketterään ajatusmalliin vähentää huomattavasti tiimin mahdollisuuksia olla ketterä. Asiakas voi haluta hyväksyä kaikki mahdolliset suunnitelmat tai haluaa pakottaa oman prosessimallinsa tiimin sisälle.

Elorannan (2015) tutkimuksessa tuli ilmi, että arkkitehtuurin etukäteissuunnittelua käytettiin eniten projekteissa, joissa kehitettiin sulautettuja järjestelmiä. Elorannan mukaan tämä voi johtua siitä, että laitteistovalmistajat, joiden kanssa yhteistyö tapahtuu, eivät yleensä ole kovin ketteryyssmyönteisiä.

Etukäteisbudjettien hyväksymisen tarve voi pakottaa tiimin suunnittelemaan arkkitehtuurin etukäteen, jotta he tietävät, paljonko heillä menee tuotteen valmistamiseen aikaa (Waterman et al., 2015). Abrahamsson et al., 2010 mainitsee mahdollisena ratkaisuna inkrementaalisen rahoitusmallin.

5 Yhteenveto

Tässä työssä käytiin läpi arkkitehtuurisuunnittelua helpottavista apuvälineistä ohjelmistokehykset, referenssiarkkitehtuurit sekä ohjelmarungot. Käsiteltiin arkkitehtuurisuunnittelussa yleisesti käytössä olevat käytänteet: koko arkkitehtuurin suunnittelu etukäteen, sprint 0, kehityksen aikainen suunnittelu sekä erillinen arkkitehtuuriprosessi. Lopuksi pohdittiin, mitkä asiat vaikuttavat arkkitehtuurisuunnittelun määrää.

Lähtökohtana voidaan pitää, että jos arkkitehtuurista on olemassa jonkinlainen malli, ohjelmistokehys tai referenssiarkkitehtuuri, kannattaisi niitä ehdottomasti hyödyntää. Varsinkin ketterän ohjelmistokehyksen kontekstissa edut ovat oleellisia: koodin tai konseptien uudelleenkäyttö vähentää kehitykseen käytettyä aikaa ja tekee arkkitehtuurista luotettavamman muutosten edessä.

Usein arkkitehtuurisuunnittelu on kuitenkin välttämätöntä. Suunnittelun lähestymistavassa pitää tehdä kompromissi ketteryyden ja riskin välillä. Tietyissä projektikonteksteissa riski on suurempi kuin toisissa. Suuren riskin kohteissa pitäisi panostaa enemmän arkkitehtuurinsuunnitteluun. Riskiä voidaan pienentää mm. arkkitehtuurin analyysillä ja kokeilla.

Mitä enemmän voidaan olettaa vaatimuksien muuttuvan ajan kuluessa, sitä vähemmän arkkitehtuurillisia päätöksiä tulisi tehdä etukäteen. Päätökset kannattaakin tehdä mahdollisimman myöhäisessä hyväksyttävässä vaiheessa. Muutoksiin sopeutuva arkkitehtuuri on kapseloitu, osilla on selkeä vastuunjako ja tulevaisuuden vaihtoehtoilta tulee jättää tilaa.

Kun tavoitteena on aikanen arvontuotto, kannattaa luonnollisesti välttää kaikkea etukäteissuunnittelua. Lean Startup -konsepti on yksi esimerkki, jossa arkkitehtuurisuunnitteluun ei kannata panostaa liikaa.

Tiimin kulttuuri vaikuttaa arkkitehtuurisuunnitteluun. Mitä arkkitehtuurillisesti kokeilemmpi tiimi, sitä ketterämmän arkkitehtuurisuunnittelumenetelmän se voi valita. Mitä parempi kommunikaatio on, sitä vähemmän tarvitaan arkkitehtuurisuunnittelua.

Asiakkaan suhtautumisella ketteryyteen on suuri vaikutus siihen, kuinka ketterästi tiimi voi toimia. Projektin rahoitusmalli voi pakottaa tiimin käyttämään arkkitehtuurin etukäteissuunnittelua, jotta se voi arvioida työmääränsä.

Ei ole selvää todistusaineistoa, jonka mukaan jokin tietty asia vaikuttaisi yksinään siihen,

mikä tapa toimia olisi paras.

Lähteet

- 14th annual state of agile report (2020). URL: <https://explore.digital.ai/state-ofagile/14th-annual-state-of-agile-report>.
- Abrahamsson, P., Babar, M. A. ja Kruchten, P. (2010). "Agility and architecture: Can they coexist?" *IEEE Software* 27.2, s. 16–22.
- Babar, M. A., Brown, A. W. ja Mistrík, I. (2013). *Agile Software Architecture: Aligning Agile Processes and Software Architectures*. Newnes.
- Bellomo, S., Kruchten, P., Nord, R. L. ja Ozkaya, I. (2014). "How to agilely architect an agile architecture". *Cutter IT Journal* 27.2, s. 12–17.
- Eloranta, V.-P. (2015). "Techniques and Practices for Software Architecture Work in Agile Software Development".
- Fairbanks, G. (2010). *Just enough software architecture: a risk-driven approach*. Marshall & Brainerd.
- Fowler, M., Highsmith, J. et al. (2001). "The agile manifesto". *Software Development* 9.8, s. 28–35.
- Jen, L. R. ja Lee, Y. J. (2000). "Working Group. IEEE recommended practice for architectural description of software-intensive systems". Teoksessa: *IEEE Architecture*. Citeseer.
- Kruchten, P. (2004). *The rational unified process: an introduction*. Addison-Wesley Professional.
- Prause, C. R. ja Durdik, Z. (2012). "Architectural design and documentation: Waste in agile development?" Teoksessa: *2012 international conference on software and system process (icssp)*. IEEE, s. 130–134.
- Reis, E. (2011). "The lean startup". *New York: Crown Business* 27.
- Rost, D., Weitzel, B., Naab, M., Lenhart, T. ja Schmitt, H. (2015). "Distilling Best Practices for Agile Development from Architecture Methodology: Experiences from Industrial Application". eng. Teoksessa: *Software Architecture*. Lecture Notes in Computer Science. Cham: Springer International Publishing, s. 259–267. ISBN: 978-3-319-23726-8.
- Waterman, M. (2018a). "Agility, Risk, and Uncertainty, Part 1: Designing an Agile Architecture". *IEEE Software* 35.2, s. 99–101. DOI: [10.1109/MS.2018.1661335](https://doi.org/10.1109/MS.2018.1661335).
- (2018b). "Agility, Risk, and Uncertainty, Part 2: How Risk Impacts Agile Architecture". *IEEE Software* 35.3, s. 18–19. DOI: [10.1109/MS.2018.2141017](https://doi.org/10.1109/MS.2018.2141017).

- Waterman, M., Noble, J. ja Allan, G. (2015). "How Much Up-Front? A Grounded Theory of Agile Architecture". Teoksessa: *Proceedings of the 37th International Conference on Software Engineering - Volume 1*. ICSE '15. event-place: Florence, Italy. IEEE Press, s. 347–357. ISBN: 978-1-4799-1934-5.
- Vogel, O., Arnold, I., Chughtai, A. ja Kehrer, T. (2011). *Software architecture: a comprehensive framework and guide for practitioners*. Springer Science & Business Media.